

[Erhard Jakobsen.]

spilte deres tid på; der er kaffemøder nok i forvejen.

Derfor var jeg meget glad for, at både venstres og den radikale ordfører sagde: vi må gøre noget ved dette med forældrenævnene; der må være direkte adgang til kommunalbestyrelserne, det må ikke være via skolekommissionen. Jeg vil gerne i den forbindelse spørge ministeren: skulle det nu ikke lykkes at få det igennem, er der vel ikke noget i vejen for, at en kommunalbestyrelse selv kan give forældrenævnene adgang til at henvende sig direkte til kommunalbestyrelsen? Det kan vel ikke være forbudt, for så er der jo ikke meget kommunalt selvstyre.

Jeg må i og for sig give hr. Sigsgaard ganske ret i, at der er for megen magt til kommunalbestyrelsen, og jeg vil gerne som kommunalbestyrelsesmand frabede mig at få magt på et område, hvor det gælder om for alt i verden at få forældrene — og eleverne også, det skal jeg komme tilbage til — til at være med til at tage del i magten.

Jeg nærer altså store forhåbninger til udvalgsbehandlingen. Jeg tror, der er stærke kræfter, der vil arbejde for at sikre, at forældrenævnene får noget at tage sig til, for ellers kan man godt ophæve dem, så bliver det ingenting.

Noget lignende gælder for elevråd. Men jeg er ikke enig med hr. Sigsgaard i, at det er noget, der afhænger af, hvad vi skriver i loven. Jeg tror, man kommer til at ændre undervisningsplanerne sådan, at man ganske simpelt i børnehaveklasser og de små klasser underviser i elevdemokrati, så lærerne allerede giver de små på 5-7 år indtrykket af, at læreren godt kan blive væk fra skolen en time eller to, men det kan de elever ikke, der nu skal klare de og de opgaver, for så går klassen i stykker. Hvis man underviser de små i, hvad elevdemokrati er, får man gode repræsentanter i 15-16-17 års alderen; ellers får man bare nogle ungdomsoprørere, som nogle i skaldpandeaalderen sætter fut i ved at lave skolestrejke osv.

Undervisningsministeren (*Helge Larsen*): Jeg vil gerne begynde med at sige tak til ordførerne for den tilslutning, der på mange

punkter er givet til lovforslaget. Jeg kunne føje til, at mange af de ønsker og synspunkter, der er ført frem, har vi været igennem under forberedelsen af lovforslaget; men jeg må sige, at på en lang række områder har vi fundet, at praktiske vanskeligheder har hindret noget af det, vi måske gerne ville.

Når det er sagt, vil jeg føje til som en generel udtalelse, at under udvalgsarbejdet skal jeg være villig til at drøfte alle disse ting igennem, og kan man komme med praktiske løsninger på meget af det, som man gerne vil have gennemført, og som vi i og for sig ikke kan have noget imod, men som vi ikke selv har kunnet finde de praktiske løsninger på, er vi særdeles rede til både at deltage i drøftelsen af det og gennemføre det i den udstrækning, det virkelig kan lade sig gøre. Man skal nemlig huske på, at vi ikke bare her kan skrive en lov, der dækker alt, hvad man kunne ønske ud fra alle ideelle synspunkter; den skal også kunne fungere i et nyt kommunalt system.

Må jeg nævne et eksempel på de vanskeligheder, der kan være. Det er fremhævet fra mange sider, at man skal give skolenævnene eller forældrenævnene, hvis man vil kalde dem det, større kompetence; man har nævnt, at de bør være med ved indstilling til embeder. Jeg er enig i og har givet udtryk for det tidligere, at jeg gerne ser indføjet en bestemmelse, hvorefter skolenævnet ved en skole er med til indstilling, når det gælder ansættelse af leder ved den pågældende skole. Men når man fremfører ønsket om, at skolenævnet også skal kunne deltage i indstilling om besættelse af lærerstilling, tror jeg, man løber ind i noget, som for mig at se i hvert fald indtil videre er praktisk uløseligt. Der står udtrykkelig i folkeskoleloven, at lærere ansættes ved kommunens skolevæsen. Vi vil i de nye storkommuner have skolevæsener af betydeligt omfang, i mange tilfælde med både 20 og 30 skoler, og der vil, hvis en sådan kommune eksempelvis ved et skoleårs begyndelse skal bruge 20 lærere, formentlig komme adskillige gange flere ansøgninger. Skal alle disse ansøgninger ud til hvert enkelt skolenævn ved 20 skoler, hvor de gennemgås og vurderes og der skal